

עפ"ג (ירושלים) 2260-02-16 - מאזן אבו דיאב נ' מדינת ישראל

עפ"ג (ירושלים) 2260-02-16 - מאזן אבו דיאב נ' מדינת ישראל מחוזי ירושלים

עפ"ג (ירושלים) 2260-02-16

מאזן אבו דיאב

ע"י ב"כ עו"ד דראושה

נגד

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

[12.07.2016]

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד

כב' השופט כרמי מוסק

כב' השופטת שירלי רנר

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט איתן קורנהאוזר) מיום 20.12.15 בת"פ 59243-05-13.
כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בשלוש עבירות של סחר בסם מסוכן ונדון ל - 27 חודשי מאסר בפועל, שני מאסרים על תנאי, פסילה מלהחזיק ברישיון נהיגה, פסילת רישיון נהיגה על תנאי וקנס. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.
2. המעשים הם: בתאריכים 26.11.12, 6.12.12 ו - 23.1.13, המערער ואחיו, הנאשם 2, מכרו לסוכן משטרה סם מסוכן מסוג חשיש. בשני המקרים הראשונים, מדובר בכמות סם של 98.79 גרם נטו ו- 96 גרם נטו, שנמכרה בתמורה לסך של 1,800 ₪ בכל מקרה, ובמקרה השלישי מדובר בכמות סם של 95.94 גרם נטו בתמורה לסך של 2,500 ₪ וכן במכירת 26 כדורים הנחזים להיות סם מסוג Alfa-PVP בתמורה לסך של 1,000 ₪. בכל המקרים, התבצע תיאום טלפוני מוקדם עם המערער. נאשם 2 הוא שמסר את הסמים וקיבל לידי את התמורה, כאשר במקרה הראשון המערער נכח במקום והנחה את הסוכן להעביר את הכסף לידי נאשם 2, וכן במקרה השני נכח המערער בסמוך ווידא עם הסוכן שהכל התבצע כשורה.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער טוען כי עונשו של המערער חורג מרף הענישה המקובל בעבירות בהן הורשע, בהתחשב בנסיבות המקרה. חלקו של המערער התמצה בתיווך או דרגה אחת מעל פעולת התיווך, שכן בכל פעם שפנה אליו הסוכן המשטרתי, המערער הפנה אותו לאחיו. המערער מעולם לא קיבל את הכסף לידיו ולא העביר את הסם לידי הסוכן. יתרה מזו, כבר בעסקה הראשונה, נאשם 2 ביקש מהסוכן לא להתקשר למערער אלא ישירות אליו, כפי שצוין בכתב האישום. לטענת הסנגור, מתחם הענישה צריך להתחיל מעבודות שירות. כמו כן, יש להתחשב בנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המערער, כעולה מתסקיר שירות המבחן, ובכך שהודה במיוחד לו ותרם לחיסכון בזמנו של בית משפט קמא. עברו הפלילי של המערער הינו ישן. העבירה האחרונה הינה משנת 2005, לפני כ - 11 שנים. לפיכך, עותר הסנגור לביטול עונש המאסר ולגזור על המערער חצי שנת מאסר שתרוצה בעבודות שירות, מעבר לתקופת המעצר שריצה, או לקיצור תקופת המאסר באופן משמעותי. הסנגור הדגיש עוד כי לא ניתן משקל להודאתו של המערער על כל הכרוך בכך והעונש, בנסיבות כאלה, אינו מידתי, זאת לצד נסיבותיו האישיות המיוחדות, שעיקרן מחלת אשתו והטיפול בילדיו הקטינים, ומשא משפחתי זה הוא שהביא לכישלון הליך השיקום. עוד נטען לגבי הפער בין העונש שהוטל על המערער וזה שהוטל על אחיו, הנאשם 2. באה הפניה לפסיקה המובילה, לדעת הסנגור, להקלה בעונש.
- המשיבה עתרה לדחיית הערעור. נטען כי פסק דינו של בית משפט קמא מאוזן והעונש שגזר על המערער הנו סביר. נטען כי אין מדובר בתיווך וטענת ההדחה נדחתה ע"י בית משפט קמא וכתב האישום, בעובדותיו הודה המערער, מדבר בעד עצמו. כמו כן נסיבותיו האישיות של המערער היו פרושות לפני בית משפט קמא וההבדל בין המערער לבין אחיו נבע מהליך שיקום מוצלח של האח, כנגד כישלון המערער לממש ההזדמנות להליך שיקום.
- תסקיר שירות המבחן
4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הינו יליד 1979, כבן 36 שנים, נשוי ואב ל - 3 ילדים, מתגורר בסילוואן, עבד במחזור ומכירת ברזל כשבע שנים עד למעצרו בתיק זה, משתמש שנים רבות בסמים מסוג קוקאין וקריסטל, ממריצים מסוג אקסטזי, צורך אלוהול ומנהל אורח חיים הרסני סביב סמים, עבירות סמים ורכוש ופיתוח אורח חיים עברייני עם מעורבות פלילית מתמשכת. אשתו סובלת מבעיות נפשיות. המערער החל להסתבך בפלילים מגיל 14 שנים. לחובתו 10 הרשעות קודמות, שהאחרונה בהן הנה משנת 2007 בגין תקיפה סתם בצוותא שבוצעה בשנת 2005, בגינה נדון ל - 15 חודשי מאסר בפועל. הרשעתו האחרונה בעבירות מתחום הסמים הנה משנת 2002 בגין עבירות שימוש וסחר שבוצעו בשנת 2001. המערער לקח אחריות על מעשיו וביטא חרטה, אך שירות המבחן התרשם כי הוא מצמצם את חלקו בעבירות, וכי באישיותו דפוסים עברייניים מופנמים, קושי בוויסות דחפים ונטייה לפעול מבלי לחשוב על חומרת מעשיו והשלכותיהם.
- דיון
5. דין הערעור להידחות.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והבעת חרטה מצדו. כמו כן, במכלול השיקולים לקולה יש להביא בחשבון את מצבה של אשת המערער, כפי שפורט בתסקיר שירות המבחן, גיל הילדים והעובדה שבני הזוג מצפים לילד נוסף. מאידך, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירות שביצע. המערער סחר עם אחיו בשלושה מקרים שונים ונפרדים בכמות משמעותית של סם מסוג חשיש עבור בצע כסף. כמו כן, התמורה שהתקבלה בגין מכירות אלה הנה משמעותית והסתכמה באלפי שקלים במצטבר. לא בכדי קבע בית משפט קמא כי נתונים אלה מצביעים על נגישות הסם עבור המערער ואחיו ועל מידת הנזק הפוטנציאלי הטמון במעשיהם. בנוסף, שלא כטענת הסנגור, לפיה חלקו של המערער היה קטן והסתכם בתיווך, מכתב האישום המתוקן, בו הודה המערער, עולה כי תפקידו היה דומיננטי, ובכלל זה הוא שיצר את הקשר הראשוני עם הסוכן המשטרתי, עמד בקשר טלפוני עם הסוכן בכל עסקה, נפגש עמו וסיכם את פרטי העסקה השניה, והנחה את הסוכן למקום המפגש. לחובתו של המערער נזקף גם עברו הפלילי העשיר, הכולל עבירות סמים, רכוש ואלימות, ודפוסי העבריינות וההתמכרות לסמים ולאכזריות המאפיינים אותו לאורך שנים, כפי שפורט בהרחבה בתסקירי שירות המבחן. בעניינו של המערער לא מתקיימים שיקולים המצדיקים את העדפת האינטרס השיקומי כבמקרה של אחיו, שכן כשבועיים לאחר ששולב המערער בהליך טיפולי ושולב בקהילה בתנאי פנימיה, עזב המערער את הקהילה על דעת עצמו ואף איים בתקיפה על מטופלים ומדריך שניסו לשכנעו להישאר. יחד עם זאת, היה מקום ליתן משקל נוסף להודאתו. לפיכך, עונש המאסר בפועל אותו ירצה המערער יעמוד על 24 חודשים. יתר חלקי גזר הדין יעמדו על כנם.

ניתנה היום, ו' תמוז תשע"ו, 12 יולי 2016, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.